Klosterneuburg, 3. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1542
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

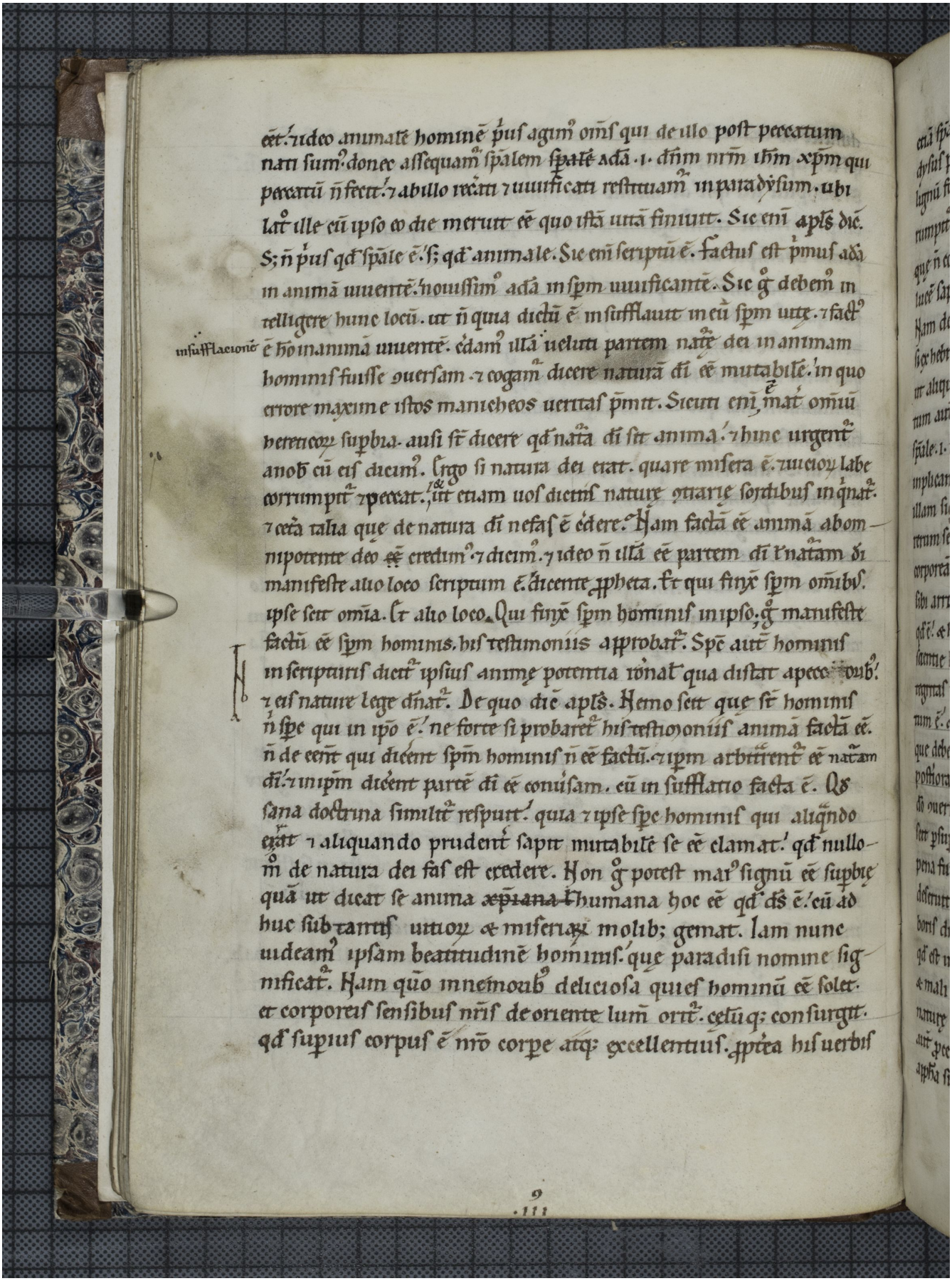

eet. ideo animale homine p̄us agim̄ omīs qui de illo post peccatum
nati sum̄. donec assequam̄ spālem spāle adā .i. dn̄m nr̄m ihm xp̄m qui
peccatū ñ fecit. et a illo recti et uuificati restituam̄ in paradysum. ubi
lat̄ ille cū ipso eo die meruit ē quo illā uitā finiuit. Sic enī apls dic.
S; ñ p̄us qd spāle ē. sed; qd animale. Sic enī scriptū ē. factus est p̄mus adā
in animā uuientē. nouissim̄ adā in spm uuificantē. Sic q̄ debem̄ in
telligere hunc locū. ut ñ quia dictū ē insufflauit in eū spm uitē. et fact̄
insufflacione ē ho in animā uuientē. ēdam̄ illā uelut partem nat̄ dei in animam
hominis fuisse euersam. et cogam̄ dicere natura dī ē mutabile. in quo
errore maxime istos manicheos ueritas p̄mit. Sicut enī mat̄ omīū
heretico⁹ supbia. ausi sūt dicere qd nat̄a dī sit anima. et hinc urgent̄
a nob cū eis dicim̄. Ergo si natura dei erat. quare misera ē. et uitio⁹ labe
corrumpit̄ et peccat. ut etiam uos dicitis natur̄ q̄ uarie sordibus inquinat̄.
et cetera talia que de natura dī nefas ē credere. Nam facta ē anima ab om-
nipotente deo ē credim̄ et dicim̄. et ideo ñ illā ē partem dī et nat̄am dī
manifeste alio loco scriptum ē. dicente ꝓpheta. Et qui finx̄ spm omīb̄.
ipse sent omia. Et alio loco. Qui finx̄ spm hominis in ipso; q̄ manifeste
factū ē spm hominis. his testimoniis approbat̄. Spē aut̄ hominis
in scripturis dicit̄ ipsius animē potentia rōnat̄ qua distat a pecō ub̄.
et eis nature lege dīnat̄. De quo dic̄ apls. Nemo sent̄ que sūt hominis
nisi spe qui in ipo ē. ne forte si probaret̄ his testimoniis anima facta ē.
ñ de cent̄ qui dicent spm hominis ñ ē factū. et ipm arbitrent̄ ē nat̄am
dī. et in ipm dicent partē dī ē conuersam. eū in sufflatio facta ē. Qs
sana doctrina similit̄ respuit. quia et ipse spe hominis qui aliq̄ndo
erat et aliquando prudent̄ sapit̄ mutabile se ē clamat. qd nullo-
m̄ de natura dei fas est credere. Non q̄ potest mar̄ signū ē supbie
quā ut dicat se anima ~~xpiana~~ humana hoc ē qd ds ē. eū ad
huc sub tantis uitio⁹ & miseriis molib; gemat. Iam nunc
uideam̄ ipsam beatitudinē hominis. que paradisi nomine sig-
nificat̄. Nam quo innemoub̄ deliciosa quies hominū ē solet.
et corporeis sensibus nr̄is de oriente lum̄ ort̄. celū q; consurgit.
qd supius corpus ē nro corpe atq; excellentius. ꝓtea his uerbis